

# تکمله استخراج تاریخ در نظم

( ۴ )

## متعلق غنچه ۲ در تاریخ های معنوی زائد الاعداد

۶- تاریخ وفات شهزاده عبدالله جان وابعهد اعلیٰ پسرت امیر شیر علی خان که به تب مزمن گرفتار شده و بخرس غریب را - الف روانه شده بود و در آنجا شب ۱۷ شعبان المظہم ۱۲۹۵ بعد از سالگی داعی اجل را لیک کفته در باعث امیر که حالا موسوم حرم باعث است دفن شده کتبیه اوله مزارش چنین است -

با غبان فلت از دهر بـدا دش بر بـاد  
آنکه داغ المش بر دل ما در بنـهاد  
که کجارت وـجهـشـدـ آنـشـهـ افواج عـبـاد  
(شدـگـبـنـ سـالـوـیـ وـارـ کـلـکـ سـلـیـمانـ بـقـتـادـ)  
سـنـهـ ۱۳۰۳

هـفـدهـ سـالـهـ وـابـعـهـدـ چـوـشـ غـنـچـهـ صـفتـ  
بـنـدـهـ خـاصـ خـداـ اـمـ خـوشـ هـبـدـاـهـ  
گـشتـ يـعقوـبـ حـزنـ زـانـرـشـهـ درـ تـارـيـخـ  
سـرـبرـ آـورـدـ حـيـاتـ كـهـرـشـ كـفـتـ يـكـوـ

۱۲۹۵ ق

قابل این تاریخ را در شهر خصوصاً در تاریخ برآوردن قدرتی شانسی نبوده .

۷- تاریخ فوت شاه شجاع شیر که بظاهر علم ذوق مفترط شعر و ادب با وجود بارگران پادشاهی و بیش آمد حوادث متواتر دوره شاهی خود دیوان غزیانی از خود یادگار گذاشته . بتاریخ ۲۲ صفر مقتول و در ۲۳ صفر المظفر ۱۲۸۸ بمقبره تیمور شاه یدر خود در باعث عمومی حاضره کابل مدفون گردید ، غلام محمد نام در ویش این قطعه رادر تاریخش گفته ،

خارج از مرکز تعقل شد  
متوجه علی التوکل شد  
با تن بمناسبتی تأمل شد  
فاتاش با کسان مقابله شد  
بسند در مطریح تفا فل شد  
چونکه پنهان خطاب افتل شد  
که بروون از خند تمحمل شد  
از دم تیغ باره چون گل شد

طـرـفـهـ تـرـاقـهـ بـکـاـبـلـ شـدـ  
سلـعـلـتـ زـبـبـ شـهـ شـجـاعـ الـمـلـكـ  
باـ مـدـاـ دـانـ بـسـیـ غـزـاـ بـیـرـ وـنـ  
درـ رـهـشـ اـزـ فـضـایـ رـبـاـ اـسـیـ  
آنـ سـکـنـدـرـ مـنـشـ فـلاـ طـوـنـ هـقـلـ  
ازـ قـضاـ وـ قـدـرـ بـسـمـعـ هـمـهـ  
بسـ چـنانـ دـسـتـ جـوـرـ بـکـشـوـذـادـ  
تنـ سـبـبـ منـ وـ جـمـ نـازـکـ شـاهـ

شماره ۳۴م سال پنجم

صاحب حشمت و تجمل شد  
پسر سر اسر سرازنبیل شد  
صورت عقیل محو با اسکل شد  
( شمع دوات بصیرم گل شد )  
۱۳۵۰

رف زین ملک دون بغلد بر بن  
موی سر ~~بـ~~که کند اهل حرم  
از پی جمیع ماده تار یخ  
هانهم گفت (آ و ناله ۹۲) بر ار

۹۷

INTRODUCTION

-۸- نگارنده راست در تاریخ وفات میر سید عالم محمد بن امیر سید عبدالاحد خان بن امیر مظفر بن امیر نصر الله بن امیر حیدر ملقب (حیدر طوره) یا امیر سیدن امیر مقصوم بن امیر دانیال که از ۲۳ سال با ینظرف بکابل اقامت داشته باائز مرض فشار خون شب شنبه ۹ جمادی الاول سنه ۱۴۶۲ مطابق ۹ نور ۱۴۲۳ بعد از ۶۴ سالگی در شهر وفات و در شهادی صالحین رح دفن شده اوجه و گنبدی فراز مرقدش بنای پادشاهی

درینچ از بیوفانیهای دوران دغا پیش  
 برآفروزد شنی دربزم امکان کرج راهی را  
 امیر سابق ملک بخارا سید عالم خان  
 گذشتاند آنچنان عمر شبعن نام دادیها  
 اگرچه ازوطن دور او فتاد امادرین کشور  
 گذشتاندی هجمیعت حبات خویش و اطاعت  
 درینچ و درد کان سرمست جام فضل و داشن را  
 شراب مر گشترانو شبد واژر نج خمار آسود  
 ز سال رحلتشن جستم خلبل از ملهم طبعم  
 سر تعزیه بسکرفت و بفریاد و فنان گفتاومان ( وداع زندگی شاه بخارا کرد در کابل )

143

{ \* }

١٣٦٣

۹- اگرچه مربوط این غنچه شده نبی تواند مسکر بمناسبت موضوع آورده می شود ،  
صدرالدین خواجه (هبنی) که از فضلای بخاراست فصیحة در جلوس این امیر مردم  
سروده بوده که بیت مقطم و ماده تاریخش این است :-

بتاباریخ جلو-ش هاتفی کفت ( همای نصرت ایزد تعالی ۱۳۲۹ ه ق )

<sup>۱۰</sup>- در تاریخ وفات میر محمد هاشم خان وزیر مایه که فراز مرقدش بر شکنی مرقوم است؛

آنکه گردد بنام نیکو یاد  
در امور محاسن استاد

میر هاشم وزیر نام آور  
آنکه بوده است چون نظام الملک

سبد نیک خوی بیان نهاد  
در سر خدمت وطن بنهاد  
رفت ازین تئکه‌نای بی بشاد  
هم پیکدم ازین خراب آباد  
( جای او در ریاض مبنویاد )

۱۳۴۹

۱

سنه ۱۳۴۸ هـ ق

ازین-خون چون بگوش سرخوش خورد  
گفت ( ملا مفید بلخی، مرد )

۱۱۲۵ - ۶ - سنه ۱۱۲۱

۱۲- تاریخ کشته شدن میرزا هندال در شا خون آوردن کامران میرزا ( این با بر میرزا  
که هر دو برادرند مولانا نیازی این سید محمد بخاری نیکو گفت )

که از خون شد شفق گون اوچ گردون  
جهان را گذاشت با شاه همایون  
نهال قیامت آن سرو موزون  
درینها مرد شمعی در شاخون ( ۱ )

۹۰۸ - ۱ - سنه ۹۰۸ هـ ق

آنکه بود از بحث سیمی  
آنکه چهل سال از حیات عزیز  
ناگهان در جمادی الاول  
شصت و سه گرچه عمر بیافت بر فت  
خانه زین غم الف کشیده و گفت

۱۱- دروغات شاعر شهر باخ ملامقید :  
مرد ملا مفید در ملستان  
پسر کشید آه و سال تاریخش

شا خونی نهاد ای گیخت در دهر  
ز عالم رفت هندال چهار نگیر  
شبستان فلان را بود چون شمع  
خرد تاریخ فوتش جست گفت

### متعلق غنچه سوم تاریخ معنوی ناقص الاعداد

۱- در تاریخ وفات سردار مهردل خلخال علیکه آواز ردا زان سبلنام و شعر ای شیرین کلام است  
و گماهی تخلص خود را در شعر ( مشرقی ) آورده و گماهی باشم مخفی خود سخنانش را نزد ارباب  
شعر و ادب قدر و قیمت زیاد است از اوجه فراز مرقدش که در قندھار میباشد :

وز جفای این ستگار عنود	داد از یداد این چرخ کبو د
کو بخاک نیره نقگشش فرود	سروری نشست بر تخت هـ او
کاین دغاران دودمان تئگیخت دود	دودمانی شم دولت کی فراخت
آنکه جودش نام حاطم طی نمود	مهردل خان سرور عالیجناب
از عدم در هر صه ملک و جود	آنکه چون وی عادا نامد یادید
چاری از خون بلان صد زنده رود	تبیخ خونریزش بروز رزم ساخت
چشم خون از دل اعدا کشود	رمج ثعبان ییکرش کاه مصادف
بود یکتا گوهر بحر و جود	پادشاهی با فقیری جم داشت

( ۱ ) از شمع بقا عده تشیه اف خواسته و پیکلمه مرد آنرا از شاخون استعفاط نموده .

راز دار رمز اسرار شهد  
زنگنه از مرآت دلها میز دو د  
در رکوب و در قیام و در فعد  
جانب دار بقا رحلت نمود  
بر روانش رحمت بز دان فرد  
اف همه در جوار حق غنو د  
سال فوت آن شه اقبالم جود  
( منزل او باد جنات الغلو د )

۱۲۶۶

۵

سنه ۱۲۷۱

شهریار ملک افليم سعن  
سبق اشعار هرفان مشربش  
پیکرمان غافل نبود از ذکر حق  
دل گرفتش زین دیار بیوفنا  
باد تا روز قیامت هر زمان  
از جماد الاحرین بد کاف وزرا  
احمد از هر کس تفهیم می نمود  
هانقی بنها در سر بریاش و گفت

۲- در تاریخ جشن ولیعهد سردار عبدالله جان ولیعهد اهلی حضرت امیر شیر علی خان مرحوم  
جد امجد سکارنه ( میرزا محمد جان خان ) را در جمله قصیده های کثیره شعرای آنوقت  
نبیز قصیده ایست حاوی ۸۴ بیت که با تدقیق بعضی ایيات در مجله آریانا مورخه اول حوت ۱۳۲۴ ش  
اندرج یافته چند بیت آن به من روشن ساختن تاریخ آن در زنجیر از روما می آرم :-

شکر الله ازین مهفل عشرت سامان  
شاه فرج رخ جمهاء همایون طائع  
معدات یورودار افراسکندر شان  
شهر اری کاظمیش نبود در عالم  
ام ولای گرامیش ( امیر شیر علیخان )  
جمع کشند دران جمله سران افغان  
مجلسی کرد هرتب زیرگان وطن  
بود روز خوش این بزم همایون و سعید  
سال تاریخ همایونش اگر میخواهی  
پروگاه علوم انسانی و مطالعات پژوهشی

سنه ۱۲۲۰

۶۰

۱۲۹۰

## رتکل جامع علوم انسانی

۳- در تاریخ ولادت شهزاده سلیمان ( جهانگیر ) ابن اکبر جلال الدین که ملا ارسلان گفته :

نمود از اوج دولت آفتابی  
بعد الله که روشن شد زاورش  
چو آن ظل خدا خواهد شد افزون  
خرد از بصر مو اود شریفشن  
حکم نورش تافت از مه تابه‌ی  
چراغ دو د ماسن باد شاهی  
ز شاهان چون بدر در زین بناهی  
بکی افروز بر ( ظل الهی )

۹۷۷-۱۹۷۶ سنه

محمد ابراهیم زیرکن  
دانشگاه تهران